

สรุปผลการสัมมนาหอการค้าทั่วประเทศ ครั้งที่ ๓๒
ระหว่างวันที่ ๒๑-๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๗
ณ หอประชุมสมเด็จย่า มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย

๑. ความเป็นมา

หอการค้าไทยและสภาหอการค้าแห่งประเทศไทยได้จัดสัมมนา “หอการค้าทั่วประเทศ ครั้งที่ ๓๒” ระหว่างวันที่ ๒๑-๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ณ หอประชุมสมเด็จย่า มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย และได้เรียนเชิญรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงมหาดไทย คณะกรรมการหอการค้าไทย ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด ประธานและเลขาธิการหอการค้าจังหวัด ผู้แทนภาคราชการ และสื่อมวลชน เข้าร่วมการสัมมนาฯ รวมทั้งสิ้น ๑,๐๐๐ คน

๒. วันศุกร์ที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

➢ ภาคบ่าย : เป็นการแบ่งกลุ่ม ๒ กลุ่ม ได้แก่

กลุ่มที่ ๑ การประชุมหอการค้าภาค ๕ ภาค เรื่อง “ยุทธศาสตร์เศรษฐกิจภาคเหนือ และแนวโน้มนโยบายเศรษฐกิจ ๕ ภาค” โดยมีรองประธานกรรมการ (คุณสมเกียรติ อนุราษฎร์) เป็นประธานการประชุม ประธานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจพื้นที่ภาค ๕ ภาค และรองอธิการบดีฝ่ายวิจัย มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย (ผศ.ดร.ธนวรรธน์ พลวิชัย) เป็นเลขานุการ และมีหอการค้าจังหวัดทั่วประเทศเข้าร่วมประชุม จำนวน ๑๗๐ คน

กลุ่มที่ ๒ การสัมมนา กลุ่ม Young Entrepreneur Chamber of Commerce (YEC) เรื่อง “การขับเคลื่อนวิสัยทัศน์ของ YEC หอการค้า” โดยมีรองประธานกรรมการ (คุณภุมรินทร์ หะรินสุต) และประธานคณะกรรมการขับเคลื่อนผู้ประกอบการรุ่นใหม่ (ดร.เดช เฉิดสุวรรณรักษ์) เป็นประธานกลุ่มร่วม ซึ่งมีผู้เข้าร่วมสัมมนาประมาณ ๑๑๐ คน

๓. วันเสาร์ที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

➢ ภาคเช้า : เป็นการเปิดการสัมมนา โดยมีประธานหอการค้าจังหวัดเชียงราย (คุณบุญธรรม ทิพย์ประสงค์) กล่าวต้อนรับในนามหอการค้าจังหวัดร่วมจัดสัมมนาฯ, อธิการบดีมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง (รศ.ดร.วันชัย ศิริชนะ) กล่าวต้อนรับในนามสถานที่จัดสัมมนาฯ, กรรมการเลขาธิการ (คุณกลิ่นทิพย์ สารสิน) กล่าวรายงานวัตถุประสงค์ สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

๓.๑ กล่าวเปิดการสัมมนา โดยประธานกรรมการหอการค้าไทย (นายอิสระ ว่องกุศลกิจ) พร้อมทั้งกล่าวสุนทรพจน์ เรื่อง “เปลี่ยนหัวใจ ก้าวไป สู่ชัยชนะ” (Change Me To be Excellent) สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

ประเทศไทยกำลังเผชิญกับความท้าทายในเรื่อง “การปฏิรูปประเทศ” ซึ่งการรวมใจกันเป็นหนึ่งเดียวในการทำงานร่วมกัน จะเป็นเงื่อนไขสำคัญที่จะช่วยให้การปฏิรูปสำเร็จได้ ทั้งนี้ บทบาทหอการค้าฯ จะให้ความสำคัญใน ๓ ด้าน ได้แก่

๑) ภาคการเกษตร ซึ่งเกี่ยวข้องกับประชากรถึง ๑๗ ล้านคน โดยจะต้องสร้างมูลค่าเพิ่มให้ห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) จากสินค้าเกษตรขั้นต้น พัฒนาไปสู่อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป และพลังงานทดแทน

๒) ภาคการค้า ด้วยที่ตั้งของประเทศที่เป็นศูนย์กลางคมนาคมขนส่งในภูมิภาค หากปรับปรุงกฎระเบียบการค้าให้มีความคล่องตัว เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน พัฒนางค์ความรู้ด้านการค้าระหว่างประเทศ ก็จะสามารถก้าวไปสู่การเป็น “ชาติแห่งการค้า” (Trading Nation) ในภูมิภาคอาเซียน

๓) ภาคบริการ อุตสาหกรรมบริการของไทยเป็นจุดแข็งของธุรกิจบริการต่าง ๆ เช่น การท่องเที่ยว โรงแรม ธุรกิจ MICE ธุรกิจบริการเพื่อสุขภาพ ซึ่งต้องพัฒนาสิ่งเหล่านี้เพื่ออนาคตของประเทศไทย

ทั้งนี้ ผู้ประกอบการจะต้องตระหนักถึงแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคตที่กำลังก้าวเข้าสู่บริบทของโลกไร้พรมแดน ซึ่งธุรกิจต้องปรับตัว ใช้องค์ความรู้สร้างนวัตกรรม พัฒนาศักยภาพผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในธุรกิจ ตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ เพื่อให้เกิดการเติบโตร่วมกันอย่างยั่งยืน อย่างไรก็ตาม การสร้างความเข้มแข็งของผู้ประกอบการให้มีประสิทธิภาพจะต้องได้รับการสนับสนุนในการทำงานร่วมกันกับภาครัฐ โดยเฉพาะในท้องถิ่น

สำหรับหอการค้า ก็ต้องทบทวนบทบาทการทำงาน ต้องสร้างให้เป็นองค์กรที่มีความน่าเชื่อถือ มีองค์ความรู้ และมีข้อมูลที่น่าเชื่อถือได้ เพื่อปรับบทบาทสู่การเป็นผู้นำทางความคิดของประเทศต่อไป ทั้งนี้ หอการค้าต้องไม่เพียงผู้รวบรวมปัญหาเท่านั้น แต่จะต้องเสนอทางออก และเข้าไปร่วมแก้ไข นอกจากนี้ จะต้องสร้างคุณค่าและอำนวยความสะดวกให้กับสมาชิก มีแนวทางการสร้างผู้ประกอบการรุ่นใหม่ พร้อมทั้งการรักษาวัฒนธรรมองค์กรที่ดีของชาว

หอการค้า ที่มีความสามัคคีเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน เพราะหนทางข้างหน้ายังคงมีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นอีกมาก ดังนั้น การปรับปรุงและพัฒนาจึงเป็นสิ่งที่ต้องทำอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ประเทศไทย “ก้าวไป...สู่ชัยชนะ”

๓.๒ การปาฐกถาพิเศษ เรื่อง “กระทรวงมหาดไทยกับการขับเคลื่อนเศรษฐกิจภูมิภาค” โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย (พลเอก อนุพงษ์ เผ่าจินดา) ได้กล่าวว่า ประเทศไทยมีความได้เปรียบด้านที่ตั้งภูมิศาสตร์ ในการเป็นศูนย์กลางด้านคมนาคมของอาเซียน ทั้งทางบก และทางอากาศ ซึ่งจะส่งผลให้การค้าชายแดนมีมูลค่าการค้าชายแดนเพิ่มขึ้น ด้วยการพัฒนาศักยภาพระบบการขนส่งในภาพรวมของประเทศ ให้รองรับการเติบโตของ

เศรษฐกิจภายใน เพื่อเตรียมความพร้อมการเข้าสู่ AEC อาทิ การพัฒนาด้านการขนส่งทางรถไฟ การลงทุนสร้างท่าอากาศยานให้เพิ่มมากขึ้น เป็นต้น

รัฐบาลโดยกระทรวงมหาดไทยได้ให้ความสำคัญในการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ ที่มีการวางแผนไว้ทั้งในปัจจุบันและในอนาคต เพื่อเป็นการลดต้นทุน โดยเฉพาะด้านโลจิสติกส์ เพื่อให้ภาคเอกชนสามารถแข่งขันกับประเทศคู่แข่งให้ได้มากที่สุด

ประเด็นที่ประเทศไทยต้องเตรียมความพร้อมเข้าสู่ AEC ได้แก่

- **Customs Union** หลายประเทศในอาเซียนจะมีการค้าขายโดยการปลอดภาษี แต่ในประเทศไทย CLMV ยังไม่มีการลดภาษี ดังนั้น ภาคเอกชนไทยต้องสร้างผลิตภัณฑ์ให้เกิดความมั่นใจในคุณภาพสินค้าและบริการ

- **Common Market** เพื่อเป็นการลดอุปสรรคทางการค้า ซึ่งถือเป็นข้อจำกัดในการค้าขายในอาเซียน ดังนั้น ผู้ประกอบการควรมีแบรนด์ที่ดี มีคุณภาพ จะส่งผลให้สินค้าและบริการของไทยเป็นที่ยอมรับมากขึ้น

- **เรื่องแรงงาน** หลายประเทศใน CLMV มีค่าแรงที่ต่ำกว่าในประเทศไทย ดังนั้น ไทยต้องใช้ศักยภาพทางด้านโครงสร้างพื้นฐานที่ประเทศไทยมีความเข้มแข็งและมีความพร้อมมากกว่า เพื่อดึงดูดการลงทุนจากต่างชาติ

- การวางผังเมือง ที่มีความจำเป็นต่อการพัฒนาเขตเศรษฐกิจของประเทศ ซึ่งรัฐบาลให้ความสำคัญทั้งในเรื่องการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน ให้เหมาะสมกับความต้องการของแต่ละพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ

ด้านภาคเกษตร การสร้างความสมดุลด้านอุปสงค์อุปทาน ตลอดจนการจัดโซนนิ่งภาคการเกษตร เพื่อให้เกิดการผลิตที่มีคุณภาพ และสร้างรายได้ต่อชุมชนอย่างเหมาะสม

ด้านภูมิภาค ต้องมีการพัฒนาการค้าให้เกิดการบูรณาการมากขึ้น โดยอยู่บนพื้นฐานของความต้องการภายในท้องถิ่น และให้ภาคเอกชน เช่น หอการค้าจังหวัด อุตสาหกรรมจังหวัด ร่วมกับภาครัฐ เช่น ผู้ว่าราชการจังหวัด องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้ร่วมกันพัฒนาสร้างความเจริญให้กับจังหวัด

ด้านการค้าชายแดน ภาคเอกชนมีความสำคัญต่อการนำเสนอข้อคิดเห็นที่มีความหลากหลาย และเป็นประโยชน์ ทั้งต่อจังหวัดเองและภาพรวมทั้งประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสถานการณ์ปัจจุบัน ที่ประเทศเพื่อนบ้านกำลังมีเศรษฐกิจดีขึ้น และเริ่มเป็นคู่แข่งกับประเทศไทย ดังนั้น เราจำเป็นต้องมีความเข้มแข็งและต้องสามารถพึ่งพาตัวเองมากขึ้น

ด้านความมั่นคงและความปลอดภัยในระดับท้องถิ่น/จังหวัด/ประเทศ การให้ความสำคัญในเรื่องดังกล่าวจะมีผลต่อการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีของประเทศไทย ทั้งด้านการส่งออก และภาคบริการ ให้ต่างชาติเกิดความมั่นใจในการค้าขายและลงทุนกับประเทศไทยมากขึ้น ขณะเดียวกันก็จะเป็นการเพิ่มรายได้ให้กับทุกภาคส่วนและเป็นตัวกระตุ้นเศรษฐกิจในภาพรวมของประเทศ เพื่อเตรียมความพร้อมที่จะเข้าสู่ AEC ในอนาคตอันใกล้

๓.๓ การมอบรางวัล “สำเภาทอง” แต่ผู้ว่าราชการจังหวัด ประจำปี ๒๕๕๗ โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย จำนวน ๑๑ จังหวัด ประกอบด้วย จังหวัดกระบี่ ขอนแก่น ฉะเชิงเทรา นครศรีธรรมราช นครสวรรค์ นนทบุรี นราธิวาส ปัตตานี แพร่ ราชบุรี และสกลนคร

➤ ภาคบ่าย : เป็นการแบ่งกลุ่มสัมมนาย่อย ๓ กลุ่ม ได้แก่

กลุ่มที่ ๑ เรื่อง “อาเซียน : โอกาสที่ไร้พรมแดน”

(ASEAN : Borderless Opportunities) โดยมีรองประธานกรรมการ (คุณพรศิลป์ พัชรินทร์ตระกูล) และรองประธานสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย (คุณนิยม ไวยรัชพานิช) เป็นประธานกลุ่ม และมีกรรมการรองเลขาธิการ (คุณพลสิทธิ์ ภิรมย์ภักดี) , กรรมการสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย (คุณชูศักดิ์ ชื่นประโยชน์) , รองประธานคณะกรรมการ ICT (คุณปราโมทย์ โชคศิรินุกุลชัย) และกรรมการบริหาร บริษัท

โร่งเส้นหมี่ขอเฮง จำกัด (คุณไกรสินธุ์ วงศ์สุรไกร) เป็นผู้ช่วยกลุ่ม และดร.อัทธ์ พิศาลวานิช เป็นเลขานุการกลุ่มที่ประชุมกลุ่ม ๑ ได้หารือกันถึง ความพร้อมโอกาสและความท้าทายในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน(AEC) โดยชี้ให้เห็นโอกาสความท้าทาย และสิ่งที่ไทยต้องดำเนินการโดยมีข้อเสนอที่หอการค้าต้องดำเนินการต่อไปดังนี้

- ผู้ประกอบการต้องปรับตัว และเรียนรู้กฎระเบียบของ AEC ในสาขาที่เกี่ยวข้องกับตนให้ชัดเจนลึกซึ้ง และครอบคลุมทั้งห่วงโซ่อุปทาน

- ผู้ประกอบการควรใช้ประโยชน์จากกฎระเบียบการค้าต่างๆ อาทิ กฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้า (Rules of Origin) รวมถึงมาตรการที่มีใช้ภาษี กฎหมายการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา

- ผู้ประกอบการควรให้ความสำคัญและศึกษาถึงระบบการนำเข้าสินค้า เช่น มาตรฐานสินค้าของแต่ละประเทศใช้ โดยเฉพาะสินค้าเกษตรและอาหาร

- ผู้ประกอบการควรศึกษากฎ ระเบียบ และการอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับการค้าชายแดน การค้าผ่านแดน และการค้าข้ามแดน เพื่อสามารถนำมาใช้ประโยชน์ด้านการค้าการลงทุนภายใต้ AEC

โดยหอการค้าจะช่วยดำเนินการเตรียมความพร้อมผู้ประกอบการผ่านแนวทางต่างๆ อาทิ ผ่านโครงการพี่เลี้ยงนักธุรกิจ โครงการ AEC Prompt และโครงการอื่นๆ

กลุ่มที่ ๒ เรื่อง “นวัตกรรม...เราต้องทำ !!” (Innovation...a Must !!)

โดยมีรองประธานกรรมการ (คุณฉัตรชัย บุญรัตน์ และคุณธำปณ สิริวัฒนภักดี) เป็นประธานกลุ่ม และกรรมการรองเลขาธิการ (คุณสาโรช ชยาวิวัฒน์กุล คุณชูเดช เตชะไพบูลย์) ประธานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติการกลุ่มธุรกิจน้ำตาลประเทศไทย บริษัท น้ำตาลมิตรผล จำกัด (คุณอัมพร กาญจนกำเนิด) ผู้อำนวยการฝ่ายบริหารโครงการนวัตกรรม สำนักงานนวัตกรรม

แห่งชาติ (ดร. วันทนีย์ จงจ๋า) และกรรมการผู้จัดการบริษัท ไอเอส igma จำกัด (คุณธรรมศักดิ์ จิตติมาพร) เป็นผู้ช่วยกลุ่ม และอาจารย์ วชิร คุณทวีเทพ เป็นเลขานุการกลุ่มที่ประชุมเห็นพ้องต้องกันว่า นวัตกรรม (Innovation) เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการเติบโตทางธุรกิจ เนื่องจากนวัตกรรมเป็นการนำความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) หรือ

ความคิด (Thinking) ไปสร้างให้เกิดเป็นรูปธรรม (Execution) ผ่านกระบวนการผลิตสินค้าและบริการซึ่งจะนำไปสู่การสร้างมูลค่าเพิ่ม และช่องทางการตลาดที่กว้างขวางขึ้น อย่างไรก็ตาม การนำนวัตกรรมมาเป็นเครื่องมือเพื่อสร้างความโดดเด่นและความแตกต่างนั้น จะทำให้อุตสาหกรรมมีโอกาสเติบโตได้อย่างรวดเร็ว ซึ่งไม่เพียงแต่ธุรกิจขนาดใหญ่เท่านั้น แต่รวมไปถึงธุรกิจขนาดกลางและย่อมด้วย ทั้งนี้ สิ่งที่หอการค้าและผู้ประกอบการควรดำเนินการมีดังนี้

- **Product or Service Innovation นวัตกรรมของสินค้าและบริการ**
 - ต้องค้นหาความต้องการของลูกค้า และมองหา Solution ที่จะช่วยเติมเต็มและเพิ่มคุณค่าให้กับสินค้านั้นๆ

- **Process Innovation นวัตกรรมของกระบวนการ**
 - พิจารณา Supply chain ว่า จุดใดมี Impact มากที่สุด และสามารถสร้างคุณค่าได้มากที่สุด
 - พิจารณาความยากง่ายในการเปลี่ยนแปลง

- **Business Model Innovation นวัตกรรมของรูปแบบการทำธุรกิจ**

- ต้องมีความแตกต่างจากงานประจำ หรือ กิจกรรมที่ทำประจำ
- ต้องต่อยอดธุรกิจให้มีความก้าวหน้า และแตกต่างจากเดิม
- ต้องเปิดมุมมองที่กว้างขึ้น (เปิดหูเปิดตา)
- ต้องมีความประหยัดในทุกด้าน อาทิ เวลา ต้นทุน การสูญเสีย
- ต้องสร้างมูลค่าที่มากขึ้นกว่าเดิมที่เป็นอยู่

กลุ่มที่ ๓ เรื่อง “ต้องเป็นเลิศตลอด !! ต้นน้ำ กลางน้ำ ปลายน้ำ ” (Being excellent the whole Value Chain) โดยมีรองประธานกรรมการ (คุณสนั่น อังอุบลกุล) , Stanley Kang, กรรมการรองเลขาธิการ

(ดร.พจน์ อร่ามวัฒนานนท์) และกรรมการ (คุณพรสิทธิ์ ศรีอรทัยกุล) และกรรมการรองเลขาธิการ (ว่าที่ ร.อ.จิตรี ศิริธรานนท์) และ ประธานคณะกรรมการธุรกิจค้าปลีก และค้าส่ง หอการค้าไทย (คุณปิยะวัฒน์ ฐิตะสัทธาวรกุล) เป็นผู้ช่วยกลุ่ม และรองอธิการบดีฝ่ายวิจัย มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย (ผศ.ดร.ธนวรรณ พลวิชัย) เป็นเลขานุการกลุ่ม ที่ประชุมกลุ่มเห็นว่า ปัจจุบันภาคธุรกิจเอกชน ถูกแรงกดดัน จากกระแสโลกาภิวัตน์ และการแข่งขันทางด้านเศรษฐกิจ

ทั้งภายในและภายนอกประเทศนั้น ควรมุ่งพัฒนาธุรกิจเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันตลอด Value Chain เพื่อให้มีความเชื่อมโยง (Connectivity) กันตั้งแต่ ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ ซึ่งเราควรรู้แนวโน้มและทิศทาง ธุรกิจ ซึ่งในกลุ่มได้วิเคราะห์ถึง **ปัจจัยที่นำไปสู่ความเป็นเลิศ คือ**

- การวิจัยและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง
- การเน้นลูกค้าเป็นศูนย์กลาง
- การจัดการ กระบวนการผลิตให้มีประสิทธิภาพ
- การสร้างส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และ
- การลดการใช้ทรัพยากรที่ไม่ได้สร้างคุณค่า

โดยมีข้อเสนอแนะที่หอการค้าไทยและผู้ประกอบการ ควรดำเนินการดังนี้

- การรวมกลุ่มเพื่อเชื่อมโยงต้นน้ำ กลางน้ำ และ ปลายน้ำ เป็นจุดเริ่มต้นที่สำคัญ
- การรู้ว่า เราอยู่ตรงจุดใดของ “value chain” ต้นน้ำ กลางน้ำ หรือปลายน้ำ
- การสร้างความเป็นเลิศทำได้ ทั้งตลาดในและต่างประเทศ
- การขับเคลื่อนไปสู่การปฏิบัติ ผ่านหอการค้าจังหวัด และหอการค้าไทย ผ่านคณะกรรมการธุรกิจ ชุมต่างๆ สมาคมการค้า และหอการค้าต่างประเทศ ในการสร้างความเป็นเลิศตลอดห่วงโซ่มูลค่า (value chain)

➤ **ภาคคำ:** เป็นการปาฐกถาพิเศษเรื่อง “การขับเคลื่อนนโยบายการค้า การมีส่วนร่วมของภาคเอกชน” โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ (พลเอก ฉัตรชัย สาริกัลยะ) สรุปลงสาระสำคัญได้ดังนี้

ปัจจุบันภาวะเศรษฐกิจไทยยังอยู่ในช่วงชะลอตัว การส่งออกยังมีปัญหา ภาวะเศรษฐกิจโลกก็ยังไม่ดีขึ้น สิ่งเหล่านี้เป็นปัญหาที่ท้าทายทั้งสิ้น แต่ก็ก็เป็นโอกาสดีในการวางรากฐานที่ดีต่อไป โดยในช่วงที่ผ่านมา รัฐบาลได้พยายามเร่งรัดการเบิกจ่ายงบประมาณให้รวดเร็ว รวมแล้วกว่า ๓.๒ แสนล้านบาท

ทั้งนี้ การที่จะสร้างเศรษฐกิจให้มีการเติบโตอย่างยั่งยืน จะต้องมีการกระตุ้นเศรษฐกิจใน ๔ เสาหลัก ได้แก่

- ๑) การส่งเสริมและสร้างความเข้มแข็งด้านเศรษฐกิจ
- ๒) การปฏิรูปการศึกษา เพื่อการพัฒนาบุคลากร ให้ตอบสนองความต้องการด้านเศรษฐกิจ
- ๓) กระตุ้นภาครัฐและรัฐวิสาหกิจ เนื่องจากรัฐวิสาหกิจมีงบประมาณในการกระตุ้นจำนวนมาก
- ๔) รมรงค์การต่อต้านคอร์รัปชัน

นโยบายเร่งด่วนที่จะต้องดำเนินการในทันที คือ เน้นการพัฒนายุทธศาสตร์ทางการค้า เพื่อสร้างความสามารถทางการแข่งขัน ซึ่งแม้ว่าในหลายๆ ภูมิภาคจะมีปัญหา แต่ในอาเซียนยังมีช่องทางอยู่พอสมควร ดังนั้น กระทรวงพาณิชย์จะต้องทำงานร่วมกันกับภาคเอกชนอย่างใกล้ชิด ทั้งหอการค้าไทย และสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย รวมทั้งการเปลี่ยนบทบาทมาเป็นผู้สนับสนุน ช่วยเหลือให้ภาคเอกชนขับเคลื่อนได้

ทั้งนี้ ได้มีการแต่งตั้งคณะทำงานร่วมระหว่างกระทรวงพาณิชย์กับหอการค้าไทย เพื่อการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ จำนวน ๔ คณะ ได้แก่ (๑) ยุทธศาสตร์การค้าระหว่างประเทศ (๒) ยุทธศาสตร์การค้าภายในประเทศ (๓) ยุทธศาสตร์การค้าชายแดน และ (๔) ยุทธศาสตร์การกระจายสินค้าภายใน

นอกจากนั้น ยังเสนอแนะให้หอการค้าฯ ร่วมเป็นหุ้นส่วนในการขับเคลื่อนและดำเนินงานร่วมกับภาครัฐ ได้แก่

- การพัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการ เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ซึ่งการส่งออกในภูมิภาคนี้มีโอกาสขยายตัวได้อีกมาก โดยจะต้องเปลี่ยนมุมมองให้อาเซียนเป็น “ตลาดภายใน” และให้ผู้ประกอบการขนาดใหญ่ เป็นผู้นำผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม ไปสู่อาเซียน ทั้งนี้ จะต้องมีการทำงานร่วมกัน ๓ ฝ่าย ได้แก่ หอการค้า สถาบันการศึกษา และภาครัฐ ที่อยู่ในแต่ละท้องถิ่น

- การพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ เป็นตัวขับเคลื่อนและเร่งความเจริญในภูมิภาค โดยรัฐบาลได้มีการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐาน พัฒนาระบบ Logistics และการสร้างรถไฟทางคู่ในเส้นทางต่างๆ เชื่อมโยงทั้งหัวเมือง และประเทศเพื่อนบ้าน โดยจะต้องสามารถลดค่าใช้จ่ายด้านการขนส่งจาก ๑๕% มาเป็น ๑๓%

- การขับเคลื่อนการค้าสู่เวทีโลก ประเทศไทยพึ่งพาการส่งออกประมาณ ๗๐% ซึ่งจะต้องมีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างการส่งออกใหม่ ตลาดหลักในปัจจุบันอาจไม่พอ จะต้องมีการกระจายไปยังตลาดอื่นๆ ที่น่าสนใจเพิ่มขึ้น อาทิ เอเชียตะวันออก ตะวันออกกลาง แอฟริกา ลาตินอเมริกา และรัสเซีย เป็นต้น นอกจากนี้ ยังต้องปรับเปลี่ยนการผลิตสินค้าที่จากเดิมจะผลิตให้ตรงตามความต้องการของตลาดเพียงอย่างเดียว จะต้องยกระดับสินค้าและบริการไทยสร้างนวัตกรรมใหม่ๆ โดยใช้จุดเด่นและภูมิปัญญาของคนไทย เพื่อเพิ่มโอกาสทางการค้าให้เกิดความมั่นคงมากยิ่งขึ้น

- ช่วยกันรณรงค์ต่อต้านคอร์รัปชัน เพราะว่า การทุจริตต่างๆ จะเป็นสิ่งที่คอยบั่นทอนการค้าการลงทุนของประเทศ ทั้งนี้ กระทรวงพาณิชย์มีโครงการ Zero Corruption ซึ่งเป็นนโยบายที่สำคัญสำหรับหน่วยงานในสังกัดอีกด้วย

๔. วันอาทิตย์ที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

๔.๑ การปาฐกถาพิเศษ เรื่อง “ความร่วมมือระหว่างหอการค้าฯ กับการท่องเที่ยว” โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (คุณกอบกาญจน์ วัฒนวรางกูร) สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

- การท่องเที่ยววันนี้ถือเป็นอีกเสาหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทย รัฐบาลได้วางนโยบาย ดังนี้
 - ๑) มีความโปร่งใส : มีความเชื่อมั่น ลดการคอร์รัปชัน
 - ๒) ลดความซ้ำซ้อน : ทำอย่างไรให้สามารถนำมาบูรณาการระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้
 - ๓) การบูรณาการ
 - ๔) ความรวดเร็ว : การลงมือทำเป็นสิ่งสำคัญและทำอย่างต่อเนื่อง

● เป้าหมายการท่องเที่ยวปี ๒๕๕๗ คาดว่าจะมีนักท่องเที่ยวจำนวน ๒๕.๕ ล้านคน รายได้ ๑.๘ ล้านล้านบาท และปี ๒๕๕๘ คาดว่า จะมีนักท่องเที่ยวจำนวน ๒๙ ล้านคน รายได้ ๒.๒ ล้านล้านบาท ซึ่งเป็นผลจากตั้งวัตถุประสงค์ให้เกิดการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน มีการกระจายรายได้ตลอด Supply chain และสร้างความรักท้องถิ่นตนเอง อีกทั้ง ยังมีแผนการพัฒนาด้านกีฬา โดยมองว่า กีฬาเป็นส่วนหนึ่งของการท่องเที่ยว และผลักดันให้เป็น ๑ ด้านการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในอาเซียน ซึ่งมีวัตถุประสงค์ ดังนี้ (๑) กีฬาสู่ความเป็นเลิศ (๒) กีฬาพัฒนาคนอย่างเท่าเทียม (๓) กีฬาเพื่อสร้างความสามัคคี และ (๔) กีฬาเพื่อการท่องเที่ยว

● แผนยุทธศาสตร์ท่องเที่ยวครั้งนี้ ทางกระทรวงฯ ขอความร่วมมือจากทุกองค์กรภาครัฐและเอกชน ร่วมกันเขียนแผนยุทธศาสตร์ ในขณะนี้จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จากการที่อนุญาตให้มีการเดินทางแบบ Visa Free สำหรับนักท่องเที่ยวจีน ส่วนนักท่องเที่ยวชาวอังกฤษและยุโรปยังนิยมเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยอย่างต่อเนื่อง และถือว่าเป็นนักท่องเที่ยวชั้นดีอีกด้วย

- ประเด็นท้าทายต่อการท่องเที่ยวไทย
 - ๑) ทุกประเทศเน้นการท่องเที่ยวสร้างเศรษฐกิจ
 - ๒) การเติบโตของนักท่องเที่ยวจีน ๕๐๐ ล้านคน
 - ๓) Aging Society
 - ๔) ๖๐-๗๐% Repeaters, Free Independent Travelers (FIT)
 - ๕) Social Media, On-line Travel
- แนวทางการทำงาน
 - ๑) Rebrand
 - ๒) อัตลักษณ์ ความเป็นไทย: การท่องเที่ยววิถีไทย ๒๕๕๘
 - ๓) New Destination: ๑๒ เมืองต้องห้ามพลาด
 - ๔) ยุทธศาสตร์
 - Cluster Base: ๕ clusters
 - Area Base: จังหวัด
 - Issue Base: ความปลอดภัย อนามัย
 - ๕) Intelligence Center เพื่ออำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยว
 - ๖) Thailand Tourism Gateway เชื่อมโยงกับตรวจคนเข้าเมือง

- สินค้าและบริการทางการท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับปีท่องเที่ยววิถีไทย ๒๕๕๘ แบ่งออกเป็น

๑. Happiness Spectrum

- ๑) Thai Challenge Activity อาทิ ล่องแก่ง เดินป่า ปีนผา Soft Adventure Outdoor Sports
- ๒) Thai Festivity อาทิ Street Food, Shopping, การแสดงศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย Theme Park มหกรรมดนตรีและมหกรรมเฉลิมฉลองต่างๆ
- ๓) Thai Creative Experience ได้แก่ ชุมชนที่นักท่องเที่ยวสามารถเข้าไปทำกิจกรรมได้, ศูนย์การเรียนรู้ และแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร
- ๔) Thai Wisdom
- ๕) Thai Way of Live ๒ ประเภท ได้แก่ ชุมชนที่ยังคงวิถีชีวิตดั้งเดิม อาทิ ชุมชนประมงบ้านท้อ จ.ชุมพร, ชุมชนบ้านน้ำเชี่ยว จ.ตราด และกิจกรรมที่แสดงให้เห็นถึงวิถีชีวิต หรือแสดงให้เห็นถึงการผสมกลมกลืนของคนหลายเผ่าพันธุ์ในประเทศไทยที่อยู่ร่วมกับได้อย่างกลมกลืน
- ๖) Thai Treasures & Luxury ๓ ประเภท ได้แก่ พระราชวัง, โครงการพระราชดำริ, พระราชพิธี และรัฐพิธีต่างๆ

๓) Thai Serenity ๓ ประเภท ได้แก่ สถานที่ปฏิบัติธรรม ธรรมชาติ และหาดทรายชายทะเล

๒. มหกรรมแห่งความสุข ๑๒ เดือน ท่องเที่ยวครบทั้ง ๑๒ เดือน

๓. ๑๒ เมืองต้องห้าม...พลาด แนะนำจังหวัดท่องเที่ยวใหม่ ได้แก่ ลำปาง เพชรบูรณ์ น่าน ราชบุรี สมุทรสงคราม เลย บุรีรัมย์ ตราด จันทบุรี ชุมพร ตรัง และนครศรีธรรมราช

๔. ๒๒ Dream Destination เป็นการแนะนำเส้นทางสายดอกไม้ Dream Destination อีก ๒๒ เส้นทาง

- แผน Rebrand ...Revisit

๑. Bangkok: World Heritage River Cruise
๒. Pattaya: World Class Sports Destination, ครอบครัว
๓. Pa-ngan: Full moon Party วิถีไทย
๔. Nan: Bike Town, เมืองปลอดภัยโลก, ท่องเที่ยวคนแก่ ๕๐+
๕. Phuket: Premium? Destination

- ASEAN Destination

๑. Green Tourism Chain เช่น Green hotel, Wellness and Movie Destination
 ๒. Sport Destination to be World Class เช่น Racing F๑, Training Course
- การมีส่วนร่วมระหว่างภาครัฐ เอกชน ท้องถิ่น ในการขับเคลื่อนการท่องเที่ยวไทย วัฒนธรรม และกีฬาไทยอย่างยั่งยืน ตามบทบาทหน้าที่ของตน โดยภาครัฐสนับสนุนด้าน Hardware และภาคเอกชนร่วมดูแลรักษา

๔.๒ พิธีปิดการสัมมนาและปาฐกถาพิเศษ เรื่อง “การขับเคลื่อนประเทศไทย” โดยรองนายกรัฐมนตรี (หม่อมราชวงศ์ ปรีดิยาธร เทวกุล)

การขับเคลื่อนเศรษฐกิจของไทยนั้น ภาครัฐไม่ใช่ตัวขับเคลื่อนแต่ก็ไม่ควรจะเข้ามาขัดขวางการทำงาน แต่ก็มีบทบาทใน Mega Trend ของโลกด้วยการวางแนวทางว่า จะเดินไปในแนวทางใด ซึ่งจากการที่หอการค้าไทย ได้จัดสัมมนาขึ้นในครั้งนี้นี้ ทางรัฐบาลเล็งเห็นว่าเป็นสิ่งที่ดีและได้ให้ข้อเสนอแนะดังนี้

- ด้านอาเซียน: ภาคเอกชนเป็นภาคที่ได้เปรียบ ในด้านสินค้าอุปโภค บริโภค เกษตร และอุตสาหกรรม ซึ่งแพ้ประเทศอินโดนีเซียเท่านั้น แต่ยังคงเห็นว่าผู้ที่ได้รับผลกระทบ อาจจะเป็น SMEs มากกว่าผู้ประกอบการรายใหญ่ เนื่องจาก ยังคงไม่ทราบถึงกฎระเบียบที่แน่ชัด
- การทำ Value Chain มีความเห็นว่า ควรเริ่มตั้งแต่ สินค้าเกษตร เนื่องจากปัจจุบันไม่ค่อยมีที่เลี้ยงในการทำธุรกิจ รายย่อย ดังนั้น ขอให้เอกชนช่วยกันเป็นที่เลี้ยง เพราะรัฐบาล ไม่สามารถที่จะดูแลได้อย่างทั่วถึง

- ด้านนวัตกรรม มีความคิดเห็นว่า ภาคเอกชนสามารถที่จะผลิตสินค้าไปสู่ตลาดโลกได้ แต่ต้องขอให้ผู้ประกอบการรายใหญ่แนะนำผู้ประกอบการรายย่อย ซึ่งภาครัฐจะคอยช่วยผลักดันต่อไป

ในส่วนการขับเคลื่อนประเทศนั้น ได้ตั้งข้อสังเกตไว้ ๓ ประเด็นหลัก ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านการเมือง

➤ ด้านเศรษฐกิจ ควรแก้จาก

๑. ขจัดจุดอ่อนด้านโครงสร้าง

๑) พลังงาน ปัจจุบันมีหลายนโยบายอุดหนุนการใช้พลังงานฟุ่มเฟือยเป็นจำนวนมากจากการพัฒนาประเทศที่เพิ่มขึ้น และอาจเกิดการขาดแคลนพลังงานในอนาคต ดังนั้น ควรแก้ปัญหาโดย (๑) ปรับราคาโครงสร้างน้ำมันระยะยาว (๒) ใช้พลังงานอื่นทดแทน

๒) การหารายได้ของรัฐ จากอดีตที่นำรายได้หักรายจ่าย สามารถมีเงินเข้ารัฐ ๒๕% แต่ปัจจุบันเหลือเพียง ๑๗.๕% ส่งผลให้ในการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานจำเป็นต้องปรับปรุงโครงสร้างภาษีเพิ่มขึ้นด้วยการ (๑) ลดภาษีน้ำมันเบนซิล ๕๐ สตางค์/ลิตร (๒) เก็บภาษีทรัพย์สินของประชาชน (ภาษีมรดก) (๓) เก็บภาษีที่ดินและทรัพย์สินที่เป็นสิ่งก่อสร้าง

๓) โครงสร้างสาธารณสุข โดยเดินทางพัฒนาระบบคมนาคมทั้งทางบก อากาศ และ

๔) การเพิ่มรายได้ให้แก่ผู้ยากไร้

- ภาครัฐและเกษตรกรเองร่วมหาแนวทางสร้างรายได้ระยะยาว โดยเฉพาะอย่างยิ่งชาวนา และชาวสวนยาง ให้มีรายได้เพิ่มขึ้นหรือมีการปล่อยเงินกู้ดอกเบี้ย ๐% สำหรับเพาะปลูกให้เข้มแข็งในระยะยาว เช่น การสนับสนุนวงเงิน ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท สำหรับชาวสวนยาง ๑๕๐,๐๐๐ รายย่อย (น้อยกว่า ๑๕ ไร่) ให้ทำเกษตรทางเลือกในพื้นที่ปลูกยาง ในส่วนการทำนา (๕-๑๐ ไร่) แก้ไขปัญหาโดยการปลูกพืชอื่นที่เหมาะสมกว่า การปรับปรุงพันธุ์ข้าว ทั้งนี้ แนวทางดังกล่าวในเบื้องต้นขึ้นอยู่กับความสมัครใจเข้าร่วมด้วย

๒. เปิดพื้นที่ใหม่เพื่อสร้างโอกาสในการค้าเพิ่มขึ้นโดยประเทศไทยมีศักยภาพสูงในการเป็น Trading National ในการขายสินค้าไปทั่วอาเซียน แต่ยังคงต้องปรับปรุงแก้ไขอุปสรรคต่างๆ เช่น (๑) การพัฒนาการบริหารจัดการให้เป็นที่ยอมรับในระดับสากล (๒) การปรับปรุงกฎหมาย และระเบียบภาครัฐ เพื่ออำนวยความสะดวกต่อการลงทุนต่างชาติ (๓) การจัดตั้ง International Headquarter

➤ **ด้านสังคม** โดยประชาชนได้คาดหวังว่า รัฐบาลจะสามารถจัดปัญหาได้ภายใน ๑ ปี ซึ่งรัฐบาลยังคงพบจุดอ่อนในการแก้ไขปัญหา ดังนี้ ด้านความปลอดภัยในชีวิต การศึกษา และการไม่เป็นหนี้เป็นสิน ทั้งนี้ได้หาแนวทางช่วยเหลือปัญหาดังกล่าวเบื้องต้น ดังนี้

๑) ความปลอดภัยในชีวิต: ปัจจุบัน คสช. ได้เข้าไปคุมเข้มส่งผลให้ลดอิทธิพลของตำรวจมากขึ้น แต่ก็ยังคงฝากให้สภาปฏิรูปแก้ไขกฎระเบียบใหม่และปรับโครงสร้างการดำเนินงานอย่างจริงจัง

๒) การศึกษา: ต้องเข้าใจปัญหาคุณภาพครู และร่วมกันแก้ไขปัญหาคาดว่าจะใช้เวลา ๔-๕ ปี ในการยกระดับการศึกษาระดับวิทยาลัย โดยให้ไปอยู่ในส่วนของทบวงมหาวิทยาลัยแทน เพื่อป้องกันการแทรกแซงทางการเมือง

๓) การเป็นหนี้เป็นสิน เกิดขึ้นจาก ๓ สาเหตุ ได้แก่ (๑) รายได้ประชาชนไม่เพียงพอ จากปัจจัยด้านต้นทุนและความไม่เพียงพอของรายได้ (๒) สิ่งเข้ายวนใจ สิ่งนี้อาจต้องพึ่งสื่อมวลชนในการขับเคลื่อน (๓) ช่องทางกู้ยืมเงินภาครัฐสนับสนุนกองทุนในการกู้ยืมเงินดอกเบี้ยต่ำ เช่น กองทุนหมู่บ้าน ธุรกิจให้กู้สำหรับรายย่อย (นาโนไฟแนนซ์) แต่หนทางแก้ที่ดีที่สุดคือให้ประชาชนลดความฟุ้งเฟ้อลง

➤ **ด้านการเมือง** ควรแก้ปัญหาเบื้องต้นโดย

๑) ให้มีการรวมอำนาจบริหารของนิติบัญญัติอยู่ในที่เดียวกัน ด้วยการให้สภาปฏิรูปแห่งชาติเข้ามาดำเนินการในครั้งนี้ เพื่อเข้ามาขจัดปัญหาด้านพวกพ้องเพิ่มขึ้น

๒) ค่านิยมของนักการเมือง ส่วนใหญ่ได้ให้ความสำคัญกับรัฐมนตรีมากกว่าการเป็น ส.ส. เพราะเห็นว่าการเป็น ส.ส. นั้นไม่มีความน่าภาคภูมิใจ และไม่สามารถหาเงินเข้าตัวเองและพรรคการเมืองได้ ทั้งนี้ควรมีระบบเงินเข้าพรรคโดยหักจากภาษีเงินเข้า ๑ % เพื่อนำมาเข้าพรรค และเป็นกรณี หากมี สส. ที่มีคุณภาพเพื่อเป็นการคานอำนาจ

๓) ขบวนการกำจัดนักการเมือง การคอร์รัปชันมีความล่าช้าเนื่องจาก

- เมื่อเกิดปัญหามีกระบวนการตัดสินที่ล่าช้า ดังนั้น การตัดสินควรมีความรวดเร็วและครอบคลุมถึงตัวนักการเมืองและคู่สมรสด้วย

- การทำงานของสื่อที่ต่อต้านนักการเมืองน้อยมาก จึงขอให้สื่อมวลชนช่วยกันขจัดปัญหานักการเมืองที่ไม่ดี โดยการไม่รับสินบน

➤ **Digital Economy** เพื่อเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขัน ทั้งภาครัฐและเอกชนเอง โดยเร่งผลักดันให้เกิดขึ้นภายในเดือนมกราคม ๒๕๕๘ โดยรัฐจะวางรากฐานด้าน Hardware พร้อมดำเนินการในเรื่อง

๑) การจัดตั้ง National Broadband เพื่อขยายช่องทาง Internet Gateway และเข้าถึง Data Center ที่มีประโยชน์มากขึ้น ทำให้ภาคเอกชนสามารถพัฒนา Software ที่มีประสิทธิภาพเพื่อเพิ่มศักยภาพแข่งขัน

ในตลาดโลก ๒) การออกกฎหมาย E-Commerce Law เช่น Electronic Signature ซึ่งทำให้การค้าทางอิเล็กทรอนิกส์ได้รับการคุ้มครองในเชิงการตัดสินคดีความทางศาล ทั้งนี้ ควรมี Cyber Society ด้วยเพื่อช่วย

ป้องกันการถูกโกง และ ๓) การพัฒนาบุคลากรเพื่อรองรับ Digital Economy ของไทย

